

Arrest

nr. 222 829 van 19 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. COPPENS
Noordlaan 78/3
9200 DENDERMONDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 7 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. COPPENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 11 mei 2009, verklaart er zich op dezelfde dag een eerste maal vluchteling.

1.2. Op 14 april 2010 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing van de commissaris-generaal.

1.3. Op 25 april 2012 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

1.4. Op 2 mei 2012 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.5. Op 27 april 2017 verklaart verzoeker zich een derde maal vluchteling.

1.6. Op 14 september 2017 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bij 's Raads arrest nr. 195 255 van 21 november 2017 werd het beroep tegen deze beslissing van de commissaris-generaal verworpen.

1.7. Op 26 juni 2018 verklaart verzoeker zich een vierde maal vluchteling.

1.8. Op 21 december 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit de regio Chaudhagram in het district Comilla. U bent een moslim en u verklaarde minderjarig te zijn bij aankomst in België. U stelt te zijn geboren op 5 september 1993. Uw vader zou actief zijn geweest binnen een lokale sociale organisatie, "Bijli Sangshad" genaamd. Deze organisatie kwam op voor ondermeer de rechten van de Hindu gemeenschap in uw dorp. Daarom zou uw vader zijn bedreigd door de mensen van "JMB", een extremistische groepering van moslims. Deze mensen zouden uw vader bij u thuis op 14 januari 2009 hebben vermoord. U was niet thuis op dat ogenblik. Na de moord is de politie ter plaatse geweest en uw familie legde een verklaring af. De mensen van JMB zouden ook u willen doden, daarom stuurde uw moeder u de dag nadien naar uw oom in Chittagong. Op 21 januari 2009 zou de JMB uw broer hebben gedood bij u thuis. U weet niet of er daarna eveneens een onderzoek is geweest van de politie. Ze zouden ook nu nog steeds naar u op zoek zijn. Daarom besloot uw oom u via een schip op illegale wijze naar een veilig land te sturen. Op 25 februari 2009 verliet u per schip de haven van Chittagong en u reisde zo naar Europa. U diende op 11 mei 2009 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een geboorteakte neer, evenals twee overlijdensaktes (van uw vader en uw broer), een enveloppe en verschillende uitprints van artikelen over Bangladesh.

Op 14/04/2010 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 25/04/2012 diende u een tweede asielaanvraag in. Op 25/04/2012 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 13quater (weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag). U tekende hier geen beroep tegen aan.

Zonder teruggekeerd te zijn naar Bangladesh diende u op 27/04/2017 een derde asielaanvraag in. U baseert zich hierbij op bovenstaande elementen. Daarnaast verklaarde u bekeerd te zijn tot Christen. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u enkele kranten voor (waarbij in één krant een artikel over u zou handelen), een foto van u in een kerk in België, foto's van JNB. Daarnaast zou u twee maanden geleden vernomen hebben dat uw vader eigenlijk van religie een Qadiani moslim (de zgn. Ahmadiyya) zou zijn en hierdoor zou hij al die jaren geleden vermoord zijn. In uw dossier bevindt zich ook een kopie van uw Bengaalse paspoort.

Op 14/09/2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag. U tekende beroep aan, maar dit werd op 21/11/2017 verworpen door de RvV.

Zonder naar Bangladesh te zijn teruggekeerd diende u op 26 juni 2018 een vierde verzoek om internationale bescherming in. U beweerde ondertussen te zijn gedoopt en vreest omwille uw bekering tot het christendom door extremisten in Bangladesh te worden gedood. Ter ondersteuning van uw vierde verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer : een attest dat u ingeschreven bent voor het catechumenaat als voorbereiding op uw doop, uw doopakte, uw identiteitskaart van een christen, een attest van uw eerste communie, foto's van uw doop, attesten van parochianen dat u regelmatig de kerkdiensten bezoekt, algemene informatie over vervolging van christenen in Bangladesh. Op 6 juli 2018 nam het Commissariaat-generaal een beslissing dat uw vierde volgend verzoek ontvankelijk is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u Bangladesh heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet over de Subsidiaire Bescherming zou lopen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat het louter feit dat u gedoopt bent niet betekend dat u daarom bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Conventie moet koesteren.

Uw kennis over het katholicisme is namelijk zodanig beperkt dat er ernstige twijfels rijzen omtrent de oprechtheid van uw bekering tot het katholieke geloof. Ofschoon u catechese voorafgaand aan uw doopsel heeft gevolgd en stelde dat u wekelijks naar de misviering ging bent u zelfs niet op de hoogte van de basisbeginselen van het katholicisme. U gevraagd naar het deel van de bijbel waarin het leven, woorden en daden van Jezus Christus wordt beschreven moest u het antwoord schuldig blijven, terwijl algemeen geweten is dat dit het Nieuw Testament is wat de voornaamste basistekst is van het christelijke geloof. De namen van de evangelisten die het leven van Christus in het nieuw testament beschrijven waren u ook onbekend. Wat nog meer opvallend is, is dat u ook geen enkele naam kunt noemen van de apostelen van Jezus Christus. Ook de naam van de apostel die Jezus Christus verraden heeft bleek u onbekend te zijn (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Uw verklaring voor uw gebrekkige kennis, namelijk dat u het niet meer weet en het opnieuw zal weten als u het opnieuw zou lezen, wijst eerder op een desinteresse voor het geloof waartoe u zich heeft bekeerd.

U gevraagd wanneer Jezus Christus werd geboren antwoordde u dat niemand weet wanneer hij geboren is en beweerde u dat enkel geweten is dat hij geboren is op een vrijdag en gestorven op een zondag (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Jezus Christus niet geboren is op een vrijdag maar wel op een vrijdag is gestorven. Dit in tegenstelling met uw verklaring dat Jezus Christus op een zondag gestorven is. Volgens de geschriften is Jezus Christus echter niet op een zondag gestorven maar op die dag wel uit het graf verzezen.

U gevraagd naar Christelijke feestdagen komt u niet verder dan kerstmis. Wanneer u werd gevraagd wat er toen werd gevierd weet u plots wel te vertellen dat dit de geboorte van Jezus Christus was. Verder weet u ook weinig te vertellen over de dagen voorafgaand de kruisiging van Jezus Christus. U gevraagd wat het laatste avondmaal is beweerde u foutief dat hij naar de Jordaan ging om daar mensen te overtuigen en vervolgens vertrok naar Jeruzalem (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Ook weet u nagenoeg niets over wat er gebeurde na de dood van Jezus Christus. Zo beweerde u foutief dat hij stierf op een zondag en dat hij enkele dagen nadien werd herboren en verscheen aan zijn volgelingen en onmiddellijk daarna naar de hemel opsteeg (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Verder beweerde u één maal per week een misviering bij te wonen doch hierbij moet worden opgemerkt dat uw kennis daarover eerder beperkt is zodat er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de oprechtheid van uw betrokkenheid bij een katholieke dienst. U gevraagd naar wat het belangrijkste gedeelte is tijdens een misviering, komt u niet verder dan te stellen dat u de bijbel leest en dat er daar wordt gebeden. U gevraagd daarover iets meer te vertellen komt u niet verder dan dat ze goed advies geven. U gevraagd naar het einde van de misviering vertelt u dat u de priester ontmoet die dan brood (hostie) uitdeelt, wat wel klopt. Doch wanneer er werd gepeild naar de diepere betekenis van het uitreiken van brood antwoordde u foutief dat dit is om mensen te helpen en de mensen aan te sporen om te delen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). +

U gevraagd of uzelf ook bad in de kerk antwoordde u bevestigend. Gevraagd om een gebed op te zeggen kwam u niet verder dan het maken van een kruisteken. Er op aangedrongen om zelf te bidden kunt u niet anders vertellen dat men moet staan, naar Christus moest kijken en dan "halleluja, amen" zeggen. Een volledig gebed kunt u echter niet opzeggen.

Voorts zijn uw opeenvolgende verklaringen bij uw vierde verzoek om internationale bescherming niet eensluidend. Zo blijkt uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw interesse voor het katholicisme ondermeer kwam nadat u hoorde dat uw vader katholiek was (zie verklaringen volgend verzoek, vraag 9), terwijl u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat uw vader Qadiani moslim is (Ahmadiya) en tot aan zijn dood moslim bleef (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

U daarmee geconfronteerd verklaarde u dat u dit nooit gezegd heeft en dat dit een foutieve vertaling moet zijn, wat weinig overtuigend overkomt daar u uw verklaring voor volgend verzoek heeft ondertekend. Uit wat voorafgaat kan worden besloten dat uw bekering tot het katholicisme niet oprecht is en eerder om opportunistische redenen werd gedaan om via de asielpprocedure een verblijfstatuut te verkrijgen. Gezien uw gebrekkige kennis over het christendom is het niet geloofwaardig dat u de intentie heeft om bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het katholicisme actief te beleven en te belijden. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat u in Bangladesh zich zult uiten als christen waardoor u in het vizier zou komen van extremistische groeperingen die het gemunt kunnen hebben op christenen. U verklaarde verder dat Bengalen in Bangladesh op de hoogte zouden kunnen komen dat u in België bekeerd bent omdat veel Bengalen in België op de hoogte zijn dat u naar de kerk gaat (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Dat u daardoor in de problemen zou komen berust op een louter vermoeden. U heeft immers daarover nooit met Bengalen gepraat en u geeft geen enkele aanwijzing dat die Bengalen extremistische organisaties in Bangladesh zouden inlichten over het feit dat u hier de kerk in België bezoekt. Bovendien dient in hetzelfde verband nog te worden opgemerkt dat u er zelf nog niet in geslaagd bent om uw eigen familie in Bangladesh te contacteren en uit te vissen waar zij momenteel verblijven. Hoe extremistische groeperingen, indien zij zouden ingelicht zijn over uw kerkbezoek in België, u dan wel zouden weten te vinden om u te vermoorden kan moeilijk overtuigen.

De documenten die u voorlegt tonen aan dat u gedoopt bent maar voegen in het licht van bovenstaande vaststellingen voor het overige niets aan uw asielaanvraag toe.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw aanspraak en uw beweerd vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrechtsaanvraag wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de notities van het persoonlijk onderhoud opgesteld door zijn raadsman (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Op 11 mei 2009 diende verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 14 april 2010 nam de commissaris-generaal inzake dit eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen met een extremistische moslimgroepering (JMB). Verzoeker tekende tegen de voormelde beslissing van de commissaris-generaal van 14 april 2010 geen beroep aan, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden. Op 25 april 2012 diende verzoeker een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Op 2 mei 2012 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag, waartegen verzoeker evenmin beroep aantekende. Op 27 april 2017 diende verzoeker een derde (volgend) verzoek om internationale bescherming in, waarbij hij zich bleef beroepen op zijn eerder aangehaalde vluchtmotieven maar tevens verklaarde intussen te zijn bekeerd tot het christendom. Op 14 september 2017 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bij 's Raads arrest nr. 195 255 van 21 november 2017 werd het beroep tegen voormelde beslissing van de commissaris-generaal van 14 september 2017 verworpen.

Op 26 juni 2018 diende verzoeker onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker voert aan dat hij intussen is gedoopt en dat hij ingeval van terugkeer naar Bangladesh vreest te worden gedood omwille van zijn bekering tot het christendom. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan het oprecht karakter van verzoekers bekering tot het christendom, zodat kan worden aangenomen dat hij ingeval van terugkeer naar Bangladesh het christendom niet actief zal trachten te beleven en te belijden. Meer bepaald motiveert de commissaris-generaal dienaangaande dat (i) verzoekers kennis van het christendom te wensen overlaat; (ii) verzoekers verklaringen over zijn beleving van zijn nieuwe geloof niet doorleefd voorkomen; (iii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de geloofsovertuiging van zijn vader; (iv) verzoeker geen enkel concreet element kan voorleggen waaruit zou kunnen blijken dat extremistische organisaties in Bangladesh op de hoogte zouden zijn van zijn kerkbezoeken en zijn doopsel in België, temeer daar verzoeker zelf er niet in slaagt zijn familie in Bangladesh te contacteren en te situeren; en (v) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Waar verzoeker bij de uiteenzetting van de feiten in zijn verzoekschrift (p. 2) aanvoert dat in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming nooit beroep werd aangetekend op aangeven van zijn toenmalige voogd en dat hij "*bij zijn relaas zoals van in den beginne verklaard*" blijft, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van de beslissing genomen inzake zijn eerste en tweede verzoek om internationale bescherming geen beroep aantekende en dat de beroepstermijn intussen reeds lang verstreken is. Dat zijn toenmalige voogd plande om na verzoekers studies een regularisatieprocedure op te starten, doet hieraan geen afbreuk.

In zoverre verzoeker volhardt in de vluchtmotieven, die hij in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming uiteenzette, met name de problemen met de extremistische moslimgroepering JMB, dient vastgesteld dat de ongeloofwaardigheid van deze vluchtmotieven reeds eerder werd vastgesteld en dat verzoeker in het kader van onderhavig, vierde verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de geloofwaardigheid van deze vluchtmotieven alsnog

zouden kunnen herstellen. Het louter volharden in reeds ongeloofwaardige vluchtmotieven volstaat op zich uiteraard niet om de geloofwaardigheid ervan alsnog te herstellen.

2.3.2.4. Wat betreft verzoekers bekering tot het christendom treedt de Raad de commissaris-generaal bij in diens oordeel dat verzoeker het oprecht karakter van deze bekering geenszins aannemelijk maakt.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat van hem een *“feitelijke – schoolse kennis”* wordt verwacht terwijl zijn geloofsbeleving er niet op is gericht *“om een examen godsdienst te doorstaan”*.

De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker om internationale bescherming moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en/of maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekken gevolgen heeft voor de verzoeker om internationale bescherming.

In casu blijkt verzoekers kennis over het christendom/katholicisme gebrekkig en niet-doorleefd. Dienaangaande motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Uw kennis over het katholicisme is namelijk zodanig beperkt dat er ernstige twijfels rijzen omtrent de oprechtheid van uw bekering tot het katholieke geloof. Ofschoon u catechese voorafgaand aan uw doopsel heeft gevolgd en stelde dat u wekelijks naar de misviering ging bent u zelfs niet op de hoogte van de basisbeginselen van het katholicisme. U gevraagd naar het deel van de bijbel waarin het leven, woorden en daden van Jezus Christus wordt beschreven moest u het antwoord schuldig blijven, terwijl algemeen geweten is dat dit het Nieuw Testament is wat de voornaamste basistekst is van het christelijke geloof. De namen van de evangelisten die het leven van Christus in het nieuw testament beschrijven waren u ook onbekend. Wat nog meer opvallend is, is dat u ook geen enkele naam kunt noemen van de apostelen van Jezus Christus. Ook de naam van de apostel die Jezus Christus verraden heeft bleek u onbekend te zijn (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Uw verklaring voor uw gebrekkige kennis, namelijk dat u het niet meer weet en het opnieuw zal weten als u het opnieuw zou lezen, wijst eerder op een desinteresse voor het geloof waartoe u zich heeft bekeerd.

U gevraagd wanneer Jezus Christus werd geboren antwoordde u dat niemand weet wanneer hij geboren is en beweerde u dat enkel geweten is dat hij geboren is op een vrijdag en gestorven op een zondag (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Jezus Christus niet geboren is op een vrijdag maar wel op een vrijdag is gestorven. Dit in tegenstelling met uw verklaring dat Jezus Christus op een zondag gestorven is. Volgens de geschriften is Jezus Christus echter niet op een zondag gestorven maar op die dag wel uit het graf verzezen.

U gevraagd naar Christelijke feestdagen komt u niet verder dan kerstmis. Wanneer u werd gevraagd wat er toen werd gevierd weet u plots wel te vertellen dat dit de geboorte van Jezus Christus was. Verder weet u ook weinig te vertellen over de dagen voorafgaand de kruisiging van Jezus Christus. U gevraagd wat het laatste avondmaal is beweerde u foutief dat hij naar de Jordaan ging om daar mensen te overtuigen en vervolgens vertrok naar Jeruzalem (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Ook weet u nagenoeg niets over wat er gebeurde na de dood van Jezus Christus. Zo beweerde u foutief dat hij stierf op een zondag en dat hij enkele dagen nadien werd herboren en verscheen aan zijn volgelingen en onmiddellijk daarna naar de hemel opsteeg (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Verder beweerde u één maal per week een misviering bij te wonen doch hierbij moet worden opgemerkt dat uw kennis daarover eerder beperkt is zodat er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de oprechtheid van uw betrokkenheid bij een katholieke dienst. U gevraagd naar wat het belangrijkste gedeelte is tijdens een misviering, komt u niet verder dan te stellen dat u de bijbel leest en dat er daar wordt gebeden. U gevraagd daarover iets meer te vertellen komt u niet verder dan dat ze goed advies geven. U gevraagd naar het einde van de misviering vertelt u dat u de priester ontmoet die dan brood (hostie) uitdeelt, wat wel klopt. Doch wanneer er werd gepeild naar de diepere betekenis van het uitreiken van brood antwoordde u foutief dat dit is om mensen te helpen en de mensen aan te sporen om te delen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). +

U gevraagd of uzelf ook bad in de kerk antwoordde u bevestigend. Gevraagd om een gebed op te zeggen kwam u niet verder dan het maken van een kruisteken.

Er op aangedrongen om zelf te bidden kunt u niet anders vertellen dat men moet staan, naar Christus moest kijken en dan "halleluja, amen" zeggen. Een volledig gebed kunt u echter niet opzeggen."

Waar verzoeker dienaangaande aanvoert dat hij als minderjarige in België is toegekomen en dat hij slechts een beperkte scholing heeft genoten, dient erop gewezen dat verzoeker verklaarde dat hij gedurende een jaar voorafgaand aan zijn doopsel catechese volgde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoeker uitgebreid de kans had zich grondig te informeren over de geloofsleer en de geloofspraktijk van het christendom/katholicisme. Dat de taal voor verzoeker een hierbij een hindernis zou zijn geweest, is slechts een blote *post factum*-bewering waarvan verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud geen enkele melding maakte. Evenmin wordt hierover gehandeld in de attesten die hij voorlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Bovendien kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker zich de moeite zou getroosten om de geloofsleer en –praktijk van het christendom eerst ten gronde te begrijpen alvorens de ingrijpende beslissing te nemen zich tot dit geloof te bekeren. Dit klemmt des te meer daar verzoeker er in zijn verzoekschrift zelf op wijst dat verzoeker de Bijbel in zijn moedertaal zou "lezen" via YouTube.

Bovendien wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing tevens terecht op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de geloofsovertuiging van zijn vader en dat verzoeker geen enkel concreet element kan voorleggen waaruit zou kunnen blijken dat extremistische organisatie in Bangladesh op de hoogte zouden zijn van zijn kerkbezoeken en zijn doopsel in België, temeer daar verzoeker zelf er niet in slaagt zijn familie in Bangladesh te contacteren en te situeren:

"Voorts zijn uw opeenvolgende verklaringen bij uw vierde verzoek om internationale bescherming niet eensluidend. Zo blijkt uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw interesse voor het katholicisme ondermeer kwam nadat u hoorde dat uw vader katholiek was (zie verklaringen volgend verzoek, vraag 9), terwijl u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat uw vader Qadiani moslim is (Ahmadiya) en tot aan zijn dood moslim bleef (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). U daarmee geconfronteerd verklaarde u dat u dit nooit gezegd heeft en dat dit een foutieve vertaling moet zijn, wat weinig overtuigend overkomt daar u uw verklaring voor volgend verzoek heeft ondertekend. Uit wat voorafgaat kan worden besloten dat uw bekering tot het katholicisme niet oprecht is en eerder om opportunistische redenen werd gedaan om via de asielprocedure een verblijfstatuut te verkrijgen. Gezien uw gebrekkige kennis over het christendom is het niet geloofwaardig dat u de intentie heeft om bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het katholicisme actief te beleven en te belijden. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat u in Bangladesh zich zult uiten als christen waardoor u in het vizier zou komen van extremistische groeperingen die het gemunt kunnen hebben op christenen. U verklaarde verder dat Bengalen in Bangladesh op de hoogte zouden kunnen komen dat u in België bekeerd bent omdat veel Bengalen in België op de hoogte zijn dat u naar de kerk gaat (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Dat u daardoor in de problemen zou komen berust op een louter vermoeden. U heeft immers daarover nooit met Bengalen gepraat en u geeft geen enkele aanwijzing dat die Bengalen extremistische organisaties in Bangladesh zouden inlichten over het feit dat u hier de kerk in België bezoekt. Bovendien dient in hetzelfde verband nog te worden opgemerkt dat u er zelf nog niet in geslaagd bent om uw eigen familie in Bangladesh te contacteren en uit te vissen waar zij momenteel verblijven. Hoe extremistische groeperingen, indien zij zouden ingelicht zijn over uw kerkbezoek in België, u dan wel zouden weten te vinden om u te vermoorden kan moeilijk overtuigen."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift.

De door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) tonen enkel aan dat verzoeker in België is gedoopt, maar volstaan op zich niet om alsnog aan te tonen dat verzoekers bekering tot het christendom/katholicisme oprecht is. De informatie over de vervolging van christenen in Bangladesh betreft bovendien louter algemene informatie die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker en die als dusdanig niet volstaat teneinde een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker *in concreto* aannemelijk te maken. De notities van het persoonlijk onderhoud opgesteld door verzoekers raadsman (verzoekschrift, stuk 3) zijn niet dienend aangezien de notities van de advocaat een eenzijdig stuk vormen waarvan de waarachtigheid niet kan worden geverifieerd en die werden opgesteld door een partij wiens taak, de persoonlijke behartiging van de belangen van zijn cliënt, niet gelijklopend is met de opdracht van de ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die in alle onafhankelijkheid oordeelt en geen persoonlijk belang heeft. Als dusdanig kunnen deze notities van verzoekers raadsman op de voorgaande vaststellingen geen ander licht werpen.

2.3.2.5. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.6. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.7. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER